

Betænkning

over

I. forslag til lov om boligtilsyn og II. forslag til lov om sanering af usunde bydele.

(Afgivet af udvalget den 6. maj 1959).

Udvalget har holdt 8 møder og har herunder haft 2 samråd med boligministeren, som yderligere skriftligt har besvaret en række af udvalget stillede spørgsmål. Udvalget har endvidere besigtiget forskellige ejendomme i københavnske saneringskvarterer.

Skriftlige henvendelser er modtaget fra „Bymæssige Kommuner“, De danske Grundejeres Landsorganisation og Københavns magistrat. Om indholdet af disse henvendelser, der er indgået i udvalgets overvejelser, bemærkes følgende:

De danske Grundejeres Landsorganisation var repræsenteret i den af boligministeriet den 22. oktober 1949 nedsatte kommission til overvejelse af ændringer i lov nr. 212 af 31. maj 1939 om boligtilsyn og sanering af usunde bydele, og dens repræsentant har i den af kommissionen i 1957 afgivne betænkning „Boligtilsyn og Sanering“, bind I, side 224 — med en række forbehold over for visse af kommissionens almindelige udviklinger — i det hele givet sin tilslutning til de af kommissionen udarbejdede lovudkast, som ligger til grund for nærværende lovforslag. Organisationen har fundet det rigtigst at underkaste disse en indgående kritisk prøvelse, der imidlertid også er resulteret i den opfattelse, at det her drejer sig om en lovgivning, som man kan tilslutte sig og gerne vil yde et sagligt bidrag til. Henvendelsen indeholder derefter en række kritiske bemærkninger og ønsker om ændringer, som udvalget for en dels

vedkommende har ment at kunne imødekomme.

Således foreslås det ved nedenstående ændringsforslag nr. 3 til forslag til lov om sanering af usunde bydele § 7 at foreskrive tinglysning af en godkendt saneringsplan i stedet for, som oprindeligt foreslået, notering i tingbogen om godkendelsen. Ligeledes er udtrykket „af væsentlig betydning“ i den i lovforslagets § 11 indeholdte ekspropriationsbestemmelse ved ændringsforslag nr. 4 foreslået erstattet af „nødvendigt“ for at skabe bedre overensstemmelse med principperne i grundlovens § 73.

Herudover har organisationen i sin henvendelse bl. a. givet udtryk for betænkelighed ved bestemmelserne i forslag til lov om boligtilsyn § 11, stk. 2, og saneringslovforslagets § 27, stk. 1 c), og taget afstand fra sidstnævnte lovforslags § 38. På disse punkter har boligministeren imidlertid med tilslutning af udvalget ment at måtte opretholde lovforslagernes bestemmelser.

Henvendelsen fra Københavns magistrat indeholder ikke bemærkninger til lovforslaget vedrørende boligtilsyn, men fremhæver spørgsmålet om fremskaffelse af erstatningsboliger, der for magistraten står som den store vanskelighed for gennemførelse af saneringer i Københavns kommune.

Også „Bymæssige Kommuner“ fremhæver i sin henvendelse bl. a. spørgsmålet om tilvejebringelse af erstatningsboliger, jfr. kap. VII i lovforslaget om sanering af usunde bydele, og beskæftiger sig især med